

Swingend, licht chaotisch en goed hilarisch op z'n tijd is dit niet pamflettistische stuk over de doe-het-zelfburger.

Foto: Ben Nienhuis

We doen het zelf wel

Theater

Wunderbaum,
Rotterdamse
Schouwburg, 6/9.
Eerstvolgende
voorstelling op
24/9 in de
Stadsschouwburg
Amsterdam tijdens
het Wunderbaum
Fest (22 t/m 24/9).

Een dynamische voorstelling, ook omdat de volgorde van de scènes ter plekke wordt bepaald door een rad waaraan mensen uit het publiek mogen draaien.

Een asielzoeker onderdak bieden. De politie helpen een oogje in het zeil te houden. Koffie zetten voor ouderen. Een bieb openen in een voormalig badhuis. En zo komt er nog veel meer voorbij, want hier staan burgers die het wel zelf doen. In het dagelijks leven, en nu ook even op het toneel, in het muziektheatraal spektakel van Wunderbaum. *We doen het zelf wel*, zo luidt de titel van wat dit acteurscollectief ook wel noemt 'de promo-toer van de zelfredzaamheid'.

Onmiskenbaar maakt het deel uit van het project dat ze in 2013 voor vier jaar aangingen: *The New Forest*, een theatraal onderzoek naar mogelijke alternatieven voor de samenleving, met voorstellingen, discussie, publicaties, film, ontmoetingen met denkers en doeners en 'doe-het-zelvers' die in de wijken druistig allerlei initiatieven ontplooien. Een select gezelschap staat nu met de Wunderbaumers op de vloer en dat levert een dynamische voorstelling op, ook al omdat de volgorde van de scènes ter plekke wordt bepaald door een rad waaraan mensen uit het publiek mogen draaien. Een en ander krijgt daardoor een uitgelaten, showachtige sfeer, nog versterkt door de muziek van Jens Boutery in samenspel met de acteurs.

Uitgedost in zwarte rokkostuums en compleet met pruiken en rare tanden

hopsen die energiek rond op het muziekpodium en daarvoor, hier en daar bijgestaan door burgers die het zelf wel doen - afhankelijk van bij welke scène het Rad der Zelfredzaamheid is blijven hangen. Want dat is wat de scènes bindt: wat willen we zelf, wat kunnen we zelf, wat valt er nog te verwachten van de overheid. Niet op een theoretische of pamflettistische manier, maar swingend, licht chaotisch en goed hilarisch op z'n tijd; zo kunnen actualiteit en theatraaliteit dus ook versmelten. Aan het eind blijken nog niet alle scènes op het rad gespeeld. Goed voor de volgende keer.

Karin Veraart